

خطیب زاده بر تکلیف دولت برای توقف اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی تاکید کرد:

آخرین اولتیماتوم‌های ایران در آستانه اسفند موعود

سیاست ۲

تاجزاده در گفت و گو با ایلنا:

هیچ گریزی از مذاکره نیست

همین صفحه

مصوبه حذف آگهی‌های دولتی از رسانه‌های کاغذی، مدیران مسئول روزنامه‌ها را حیرت زده کرد:

صرفه‌جویی از جیب مطبوعات

شهر نوشت ۶

گروهی ذی نفوذ، مخالف عادی شدن وضعیت ایران هستند

نان تحریم در سفره دولت سایه

این جمله خطرناکی است: تحریم‌ها دیگر ابزاری اقتصادی برای فشار سیاسی نیست، منفعتی اقتصادی برای گروهی در داخل و خارج کشور از محل تحریم‌های غرب علیه ایران ایجاد شده است. این گروه ذی‌نفع، ادامه حیات خود را در گرو تداوم این وضعیت می‌دانند. طبقه نوظهوری که حالا در حال پاسفت کردن در عرصه اقتصاد و سیاست و فرهنگ است، مهمترین منتقد عادی شدن وضعیت ایران تلقی می‌شود. پیشتر، حسن روحانی در تیرماه سال ۱۳۹۴، وقتی می‌خواست نوید روزگاری

دیگر را به ایرانیان بدهد، کاسبان تحریم را خطاب قرار داد و گفت: «بهتر است به دنبال شغلی دیگر باشید.» به نظر می‌رسد این توصیه چندان به مذاقشان خوش نیامد. حضور ترامپ در کاخ سفید بارقه‌های امید را در دلشان روشن کرد و خروج ترامپ از برجام در سال ۱۳۹۷ بار دیگر به کسب و کارشان رونق داد.

هر چند هیچ‌گاه آدرس دقیق و شفافی از سر نخ تجارتخانه پنهان کاسبان تحریم از سوی مقامات داده نشده است، اما حالا صداها کمی بلندتر از قبل به گوش می‌رسد...

چر تکه ۳

هوشمندسازی نرم‌افزارهای تامین اجتماعی همان مزد توافقی است

هجوم به دستمزد کارگران با واژگان زیبا

دسترنج ۴

همپالکی‌های ترامپ پس از پیروزی او در استیضاح، سناریوی جدیدی رقم زده‌اند

چین؛ اهرم فشار جمهوری خواهان بر دولت بایدن

جهان ۵

ظریف:

ژاپن دارایی‌های بلوکه شده ایران را آزاد کند

سیاست ۲

فاضل میبیدی:

دو چرخه سواری زنان هیچ اشکال شرعی ندارد

شهر نوشت ۶

امروز بر گزار می‌شود:

رزمایش دریایی ایران و روسیه در اقیانوس هند

سیاست ۲

وزیر بهداشت خبر داد:

واکسن چینی در راه ایران

شهر نوشت ۶

گفت و گو

تاجزاده در گفت و گو با ایلنا:

هیچ گریزی از مذاکره نیست

با آمریکا مطرح است. آنها بهتر است به دولتی که تنها ۶ ماه به پایان عمرش باقی مانده، اجازه دهند تا وظیفه‌اش را انجام دهد و مردم نفسی بکشند.

■ آیا می‌توان گفت این دو گروه برای انتخابات سال ۱۴۰۰ است که چنین رفتارهایی را انجام می‌دهند؟

لزوم همه آن‌ها ولی در جناح مقابل عده‌ای هستند که در تحلیل‌های خود، تهدید اصلاح‌طلبان را خطرناک‌تر از تهدید آمریکا از زبانی می‌کنند؛ زیرا مقابل آمریکایی می‌توانند مردم را پشت سر خود بسیج کنند، اما در انتخابات نمی‌توانند رأی اکثریت را مقابل اصلاح‌طلبان و آقای خاتمی جلب کنند. بنابراین برای اینکه به اهدافشان برسند مجبورند جریان اصلاحات را بزنند، ولو به قیمت اینکه کشور در وضعیت تحریم بماند و یک فرصت تاریخی از دست برود.

■ کم‌تر از چند ماه دیگر انتخابات ریاست جمهوری بر گزار خواهد شد. تقریباً از حدود ۲ سال پیش گمانه‌زنی‌هایی آغاز شد مبنی بر اینکه باید رئیس‌جمهور نظامی بر سر کار بیاید تا کشور سر و سامان گیرد. این سخنان در حالی مطرح می‌شود که در گذشته هم نظامیان نامزد انتخابات ریاست جمهوری می‌شدند، اما مردم به آن‌ها اقبال نشان نمی‌دادند و امروز شما نگران آن هستید که دولت نظامیان بر سر کار بیاید چرا؟

ما باید بین نامزد نظامی و دولت نظامیان تفاوت قائل شویم. در انتخابات گذشته بعضی نظامیان نامزد می‌شدند و جامعه هم حساسیتی نشان نمی‌داد. البته رأی نمی‌آوردند، چرا که مردم دل‌شان نمی‌خواهد رئیس‌جمهورشان نظامی باشد. دلیل‌شان هم شاید این باشد که وقتی یک رئیس‌جمهور نظامی بر سر کار بیاید، شفافیت در امور کمتر می‌شود. احتمال تنش در روابط خارجی قوت می‌گیرد و راه‌حل‌های متخذه، بنابر مثل معروف که تاجر همه چیز را می‌خورد و چوب واره می‌بیند، در درجه اول نظامی است. به همین علت در دنیا تصمیم‌گیری در خصوص اصل جنگ را هم در اختیار نظامی‌ها قرار نمی‌دهند و فقط وظیفه جنگیدن را بر عهده آنان می‌گذارند. چون اگر قرار باشد که تصمیم‌گیری در مورد ادامه جنگ یا صلح را به عهده نظامیان بگذارند، هیچ جنگی به پایان نمی‌رسد.

■ آیا به نظر شما مردم با صندوق رأی قهر کرده‌اند؟

بله؛ این قهر به‌طور نسبی اتفاق افتاده است. نهاد انتخابات، با رد صلاحیت نامزدهای مستقل تضعیف شده است. نمونه بارز آن هم مجلس یازدهم یا مجلس اقلیت است. افزون بر آن به دلیل موانع زیادی که در راه خدمات‌رسانی نهادهای انتخابی ایجاد کرده‌ایم، بسیاری می‌گویند فرضا به نامزدشمارای دادیم، این رئیس‌جمهور چه کاری می‌تواند بکند وقتی که تقریباً تمامی تصمیمات ریز و درشت نظام، از خرید و اکسس و افزایش قیمت بنزین گرفته تا مذاکره با آمریکا و سرآهسته‌سخت قدرت‌تخاذمی کند؟ بنابراین چرا باید دولت‌رما تشکیل بدهیم؟ بهتر است که دولت را هم خود ایشان تشکیل دهند تا مسئولیت آن بر عهده خودشان باشد.

کشورهای دنیا از روسیه و چین تا هند و پاکستان این مسیر را پیش گرفته‌اند. وقتی می‌گویم با آمریکا مذاکره کنیم به این معنا نیست که به دولت این کشور اعتماد داریم. خیر؛ اصلاً این گونه نیست. به آمریکا خوش‌بین نیستیم، همچنان که به انگلیس خوش‌بین نیستیم و همچنان که به هیچ دولت خارجی خوش‌بین نیستیم.

در بهترین حالت دولت‌ها به فکر منافع ملی خودشان هستند. حالا ممکن است گاهی منافع آن‌ها با منافع ایران همسوس باشد و جایی هم در تعارض باشد. کم‌اینکه در هر مذاکره‌ای باید اولاً منافع ملت ایران باشد. با این وجود در کشور جریانی است که دلش نمی‌خواهد این گفت و گوها آغاز شود.

■ رهبری در سخنان اخیرشان گفتند: «اگر بتوانیم تحریم را رفع کنیم، یک ساعت هم نباید تأخیر کنیم» رفع تحریم راهکار مشخصی دارد. آیا امروز کسانی که مذاکره را خیانت قلمداد می‌کنند، بر خلاف جهت ایشان سخن نمی‌گویند؟

کسانی که با مذاکره مخالفت می‌کنند دو دسته هستند: گروهی اساساً با مذاکره با آمریکا مخالفند و اگر دولت را هم در دست بگیرند می‌گویند که نباید با آمریکا مذاکره کنیم. عقیده‌شان این است که اگر با ایالات متحده سازش کنیم، از مسیر و اهداف انقلاب دور شده و به خون شهدا خیانت کرده‌ایم. این دسته هر نوع مصالحه‌ای (مانند قطعنامه ۹۸، قرارداد الجزایر و برجام) را غلط می‌دانند. کسی مانند سردار کریمی قدوسی قاتل برجام است!

اما دسته دیگری که شامل اکثریت اصول‌گرایان می‌شوند مخالف مذاکره نیستند، ولی حرف‌شان این است که خودشان باید با آمریکا مذاکره کنند

نه دولت روحانی یا اصلاح‌طلبان. برای این گروه فقط منافع کوتاه‌مدت حزبی و جناحی مهم است. به‌عنوان نمونه می‌گویند: نگران هستیم که در مدت باقیمانده به انتخابات، قیمت دلار کاهش یابد و این امر سبب پیروزی اصلاح‌طلبان در انتخابات گردد. معنای این سخن آن است که برای شکست اصلاح‌طلبان در انتخابات آتی، نباید قیمت دلار و دیگر کالاها تا خرداد ۱۴۰۰ کاهش یابد. متأسفانه برای این افراد، فقط پیروزی جناح خودشان مهم است.

■ آیا این دو گروه نسبت به دولت رویکرد تخریبی دارند؟

متأسفانه بله! این دو گروه در تضعیف دولت همراهند، برای همین هر دو وقتی به‌ظرف می‌رسند به‌او کارت زرد می‌دهند. متوجه نیستند که با این کار در جهت تضعیف دیپلماسی کشور گام‌بری می‌زنند آن‌هم در شرایطی که صحبت از مذاکره

نیست. به‌محض اینکه تحریم نفتی و بانکی اعمال می‌شود، آسیب مستقیم آن بر زندگی مردم قابل رویت است.

■ امروز برخی، مذاکره را مساوی با خیانت قلمداد می‌کنند.

درست است، اما توجه کنید که به‌محض شروع تحریم‌های نفتی و بانکی، قیمت دلار و طلا چند برابر شد. این اتفاق را دوبار تجربه کردیم؛ یک‌بار در سال ۹۲ و هنگامی که آقای احمدی‌نژاد رئیس‌جمهور بود، دلار از هزار تومان به چهار هزار تومان افزایش پیدا کرد و طبعاً این افزایش قیمت بر روی کالاها دیگر هم اثر گذاشت. بار دیگر هم در سال ۹۶ و هنگامی که مجدداً تحریم‌های نفتی و بانکی بازگشت، دوباره شاهد جهش قیمت‌ها بودیم.

به همین دلیل راهبر د ایران باید «نه جنگ و نه تحریم» باشد، علتش روشن است. رهبری به‌درستی در سال ۹۱ گفتند: این تحریم‌هایی که علیه ایران وضع شده دیگر تحریم نیست، بلکه جنگ اقتصادی است و بعد هم عده‌ای دیگر آن را تروریسم اقتصادی لقب دادند.

معتقدم کلیت نظام در بخش اول موفق بودند و کاری کردند که ایران حتی با ترور سردار سلیمانی هم وارد جنگ نشود. اما در بخش دوم متأسفانه غفلت شد و جلوی جنگ اقتصادی (تحریم) را نگرفتند و امروز شاهد آن هستیم که افزایش قیمت‌ها، چه فشاری به مردم وارد می‌کند و همین امر باعث نارضایتی عمومی شده است زیرا قدرت خریدشان به‌شدت کاهش یافته و چشم‌انداز روشنی نمی‌بینند.

■ علیرغم اینکه بخشی از جامعه ایرانی طرفدار ترامپ هستند؛ اما اکثریت ایرانیان مانند تقریباً همه مردم کشورهای جهان از آمدن آقای بایدن خوشحال شدند. در واقع ما اینجا با یک اجماع و اتفاق نظر جهانی در این رابطه روبه‌رو هستیم، چرا این اتفاق رخ داده است؟

ببینید، با اینکه در دوره ترامپ هیچ جنگی آغاز نشد، اما دنیا یک تنش‌ی به وجود آمد که با رفتن اوفشار ام‌شده است. مانیز از آمدن بایدن خوشحالیم، برای اینکه راه‌برای مذاکره و لغو تحریم‌ها باز شده است. دولت روحانی باید از این فرصت استفاده کند. به‌نظر من سیاست کلی نظام هم تأیید مذاکرات است.

■ چرا فکر می‌کنید سیاست کلی نظام، تأیید مذاکرات است؟

برای اینکه نمی‌تواند در برابر مشکلات اقتصادی مردم بی‌تفاوت باشد. هر چند اکثر ایرانیان به دولت آمریکا و سیاست‌هایش خوش‌بین نیستند، در عین حال معتقدند باید مذاکره کرده و به‌سمت تنش‌زدایی برویم. همچنان که اکثر

